

som paa, at Forsamlingen i Aarhus vidste overmaade godt, at den ikke var nogen lovgivende Forsamling. Naar den har behandlet et saadant Forslag, har den taget under Overvejelse, hvad der praktist kunde gennemføres, og vi behøve vel blot at se hen til, hvem der sidder ved Ministerbordet, for at vide, at det Program, som opstilles i Aarhus, ikke for Djebblisset har nogen synderlig Udfigt til at gennemføres. Men det er naturligt, at en Forsamling som den i Aarhus netop udtalte sig om den Retning, hvori den mener, at vor Toldblovgivning i Fremtiden bør gaa, og at den ikke stiller positive Forslag om, hvad der lige i Djebblisset skal gennemføres, det finder jeg ganske berettiget og naturligt, ligesom at den heller ikke bekræfter sig med, hvorledes en mulig Nedgang i Statsindtægterne skal erstattes; det bliver den lovgivende Magts Sag, naar den en Gang kommer til at behandle Spørgsmaalet. Men, siger den højtærede Minister, vi vare alligevel ubeskedne. Vi forlangte ganske vist ingen Toldbeskyttelse, men vi forlangte Toldnedsættelse paa mange Artikler, med Hensyn til hvilke den højtærede Minister sagde, at han ikke rigtig vidste Bsted om, hvad vi mente dermed; vi havde ikke nævnt f. Eks. Træmateriale og Tømmer. Nej, men der staar i Resolutionen Raamaterialier, og derunder antager jeg ganske vist, at Tømmer maa gaa ind. Vi forlangte Toldnedsættelse paa Maskiner, Agerbrugsmaskiner, og jeg vil i den Henseende tillade mig at sige, at endstønt Ministerens Udtalelser, som de faldt her i Tinget, ere fuldstændig korrekte — idet Ministeren udtalte, at Tolden paa Maskiner kun indbragte 8,600 Kr., men at han vidste, at en stor Del Maskiner indførtes under en anden Position, nemlig som „Ubenevnte Varer“ — er det gaaet saa uheldigt, at Ministerens Udtalelser ere gaaede igennem alle Blade, som om vi i Aarhus havde gjort et stort Nummer af, at vi betalte en Told paa indførte Maskiner af 8,600 Kr. I Virkeligheden betale vi jo meget mere, og som Landmand vil jeg gerne tillade mig at opgive, hvad vi som Landmænd ønske, og det var det, den højtærede Minister forleden Dag spurgte om. Vi ønske da at være fri for Told paa Agerbrugsmaskiner for vort Bedkommende, og det er ret naturligt, idet nemlig disse Maskiner kunne fortoldes paa 2 Maader, enten efter Vægt eller efter deres Værdi, nemlig med 10 pCt. af Værdien, og en meget stor Del af dem, navnlig de kostbare af dem, indføres fra Udlandet. Forholdet her i Landet er dette, at der er nogle enkelte Maskiner, der købes i stor Mængde

af Landbrugere, og som ikke fabrikteres her i Landet. Dertil hører: Damptræskværker og Lokomobiler, Meje- og Slaamaskiner, Radslaamaskiner og til Dels Centrifuger, idet det nemlig synes, at Landmændene mere og mere foretrække de svenske Centrifuger for de danske. Alle disse Maskiner indføres med en Told af 10 pCt. af Værdien. Men naar vi nu vide, at et Damptræskværk med tilhørende Lokomobil koster mellem 6—8,000 Kr., efter Størrelsen, vide vi tillige, at vi betale en Told af formodentlig 500—700 Kr. Man vil altsaa kunne indse, at dette Beløb af 8,600 Kr., der blev angivet som den Told, der kom af Maskiner, der indføres her i Landet, ikke tilnærmelsesvis angiver, hvad der i Virkeligheden erlægges, idet nemlig de 8,600 Kr. vilde kunne betales af Tolden paa 10—12 Damptræskværker med tilhørende Lokomobiler, medens vi jo alle vide, at de indføres i en meget stor Maalestof. Vi betale altsaa af disse Varer 10 pCt. i Stat. Jeg skal gerne, siden jeg taler her som Landmand, lige den højtærede Minister, hvad jeg gerne vilde være fri for at betale Told af. Jeg har i Aar købt et Damptræskværk til omtrent 6,000 Kr., altsaa deraf betalt en 5—600 Kr. i Told. Dem vilde jeg helst have været fri for. Forrige Aar købte jeg en Mejemaskine til omtrent 700 Kr. og Aaret i Forvejen en Radslaamaskine, der kostede det samme. Jeg har altsaa af hver af disse Maskiner betalt 70—80 Kr. i Told. Dem vilde jeg helst have været fri for. Jeg bruger stadig — og det gør enhver, der har et større Agerbrug, og det gør ogsaa Andelsmejerier — at købe en Justage Olie hjem, som holder omtrent 400 Pbd. Den kunne vi købe leveret i vort Hjem for omtrent 20 D. pr. Pbd. Vi bruge meget deraf, og af de 20 D. ere de 4 D. Told, som vi overordentlig gerne vilde være fri for. Ligeledes vilde vi overmaade gerne være fri for at betale Told af en Masse Industriprodukter, hvoraf en Del af Tolden slet ikke gaar ind i Statskassen, men gaar i Fabrikanternes Lomme. Jeg skal nævne et ganske enkelt Tilfælde. Jeg er Gjer af, jeg kan gerne sige, 2 Gaarde, hvorpaa over 1½ Td. Land ere forlyne med Tagpap. Vi vide nu alle sammen, at dette Spørgsmaal om Tagmateriale er et af de allervanskeligste ved Landbrugsbhngninger, idet det gamle fortræffelige Straatag af mange stys paa Grund af dets store Brandsfarlighed; navnlig hvor man har en god og værdifuld Besætning, er man bange for at have det. Nu er Tagpap en meget god Erstatning for Straatag. Men hvorledes er Forholdet med dette Tagpap? En Kulle Tagpap kan købes i Udlandet for omtrent 2